

Leonardo da Vinci projekti „Uued suunad ja tehnoloogiad aiandusõppes“ Prantsusmaa lähetuse muljeid jagab Irma Samoldina

Prantsusmaal avanes meil võimalus tutvuda erinevate koolidega. Kõigepealt räägin ma Machecouli aianduskoolist, mis oli meile koduks nädala jooksul.

Centre de Formation des MFR aianduskool asub väikses Machecouli linnas ja seal õpib umbes 300 õpilast. Tegemist on erakooliga ja see määrab paljuski selle kooli iseloomu. Kord on üsna range, näiteks pole lubatud esimeste kursuste õpilastel kooli territooriumilt lahkuda, kuigi kool asub keset linna ja värav on lahti. Ühiselamud on tüdrukutele ja poistele eraldi ja poisid ei või siseneda tüdrukute majja ja vastupidi. Eksimuste eest karistatakse rangelt.

Õpetajad on töö tegemiseks kõrgelt motiveeritud. Nad ütlevad ise, et teevad kooli jaoks kõik, mis nende võimuses. Neil on küll lisakohustusi ja nende töönaeral on pikem kui Prantsusmaal üldse, ent kõik korvab kõrgem palk ja paremad töötingimused kui riigikoolides. Meile hakkas kohe silma nende suurepärase tiimitöö, kõik töötajad olid võrdsed, ei tehtud vahet ülemuste ja teiste töötajate vahel.

Õppekorraldus on seal üsna sarnane meie kooli omaga, samuti õpitakse seal pärast põhikooli ja on võimalik keskharidust omandada. Huvitav on see, et Prantsuse keskkooli lõpetaja saab bakalaureuse tiitli. Ka ained, mida õpitakse on üldjoontes samad, üldained ja erialaained nagu puuvilja-, juurvilja-, lillekasvatust jne. Aga praktika on neil teisiti korraldatud. Kui õpilane tuleb kooli, suunatakse ta kõigepealt praktikale, et ta saaks aimu sellest alast, mida ta õppima hakkab. Ka edaspidi toimib neil suund „praktikalt teooriale“. Õppetöö ja praktika toimub kogu aasta jooksul vaheldumisi- kaks nädalat koolis, kaks nädalat ettevõttes. Praktikakohad (ettevõtted) otsivad õpilased või nende vanemad ise.

Teine kool, mida me külastasime, asub Nantes`i linnas ja selle nimi on Jules Rieffeli lütseum. See kool erineb kardinaalselt Machecouli koolist. Esimene asi, mida saab kooli seinalt lugeda, on loosung „Teoorialt praktikale“. Lütseumis tegeldakse rohkem teoreetilise õppetööga ja praktika on korraldatud enam-vähem samuti nagu meil. Õppetöökorraldus on ka väga sarnane meie omaga. Lütseumis õpivad nii põhikooli- kui ka keskkoolijärgsed õpilased, esimesed omandavad bakalaureuse kutset ja teised õpivad kaks aastat *post bacalaureuse* tasemel. Peale selle töötab neil ka õpipoisi-programm. Õpitakse aiandust, maastikuehitust, keskkonnakaitset. Jules Rieffeli lütseum on väga omanäoline kool. Kool asub looduslikult väga kaunis kohas järve kaldal, kooli ümbritsevad suured maavaldused, mille hulka kuulub ka nn arenev aed ehk meie mõistes looduspark, mida on inimkäsi pisut korrastanud. Looduspargi rajamisel ja hooldamisel rakendatakse lütseumi õpilasi, kes on pargi külastajaile ka giidideks. Selle pargi puhul ei ole tegemist meile tuntud pargitüübiga, see park koosneb mitmest erinevast osast ja näitab looduse mitmekesisust. Näiteks on seal sellised alad: kääpaliste aas, kastanite salu, inimesest madalam mets jne, igatahes väga huvitav. Lütseumi maailmavaade on „elu koos loodusega ja jätkusuutlik areng“ ning nad otsivad kõikvõimalikke mooduseid oma nägemuse ellu rakendamiseks. Ma arvan, et lütseum sobiks meile suurepäraselt koostööpartneriks, meil oleks üksteiselt väga palju õppida.

Kokkuvõtteks võin öelda, et oli väga arendav ja huvitav reis ning me saime tohutult uusi mõtteid, mida saame oma koolis rakendada.

Centre de Formation Horticole des MFR

Lycee Jules Rieffel

Nantese linna kolleksioonae

Ideid sügisnäituseks

Luxembourggi aias Pariisis

Jumalaema kirik Pariisis